DIMINUTIVE AND AUGMETATIVE SUFFIXES IN THE ROMANIAN LANGUAGE. SPECIAL ATTENTION PAID TO THE TOPONYMS OF BISTRA AND SEBEŞ VALLEYS (CARAŞ-SEVERIN COUNTRY)

Diana Boc (Sînmărghiţan)
"Victor Babeş" University of Medicine and Pharmacy, Timişoara

Abstract: The main source of toponym formation remains the common language vocabulary and, since for every language, word formation is an important means of vocabulary enrichment, this affirmation must be also applied to the toponymy field. The current paper continues its journey by analysing place names based on appellatives, anthroponyms or toponyms formed with the help of suffixes. There are numerous such toponyms in the area of the beautiful Bistra and Sebeş valleys; that is why we will limit our discussion to the diminutive and augmentative derivation. Whether there is or whether there is no immediate objective report between the derivative content and the form the object is expressed in, the main function of these derivatives remains that of linguistic differentiation. The category of diminutive and augmentative derivatives takes up an important place among toponymic derivatives, contributing to a better knowledge of toponymic etymology, but also helping to more precisely establish the age of the primary toponyms which constituted the derivation basis.

Keywords: derivation, diminutive, augmentative, toponymy, Bistra and Sebeş Valleys.

Introducere

Am arătat în demersurile anterioare cum denominaţia topică scoate la iveală stări interioare, interpretări subiective, constatări cu ajutorul cărora este rescrisă pas cu pas istoria unei comunităţi şi a limbii pe care o vorbeşte.

Lucrarea de faţă îşi continuă periplul propunându-şi spre analiză numele de locuri care au la bază apelative, antroponime sau toponime formate cu ajutorul sufixelor. Astfel de toponime sunt numeroase în arealul frumoaselor văi Bistra şi Sebeş, de aceea vom limita discuţia noastră la derivarea diminutivală şi augmentativă. Pe lângă sensul de „obiect mic", diminutivele ne comunică printr-un singur cuvânt şi sentimente de dragoste, de simpatie, de compătimire, iar augmentativele, pe lângă sensul de „obiect mare" ne produc stări sufleteşti negative, de dispreţ, de dezgust etc. Această nuanţa afectivă măreşte gradul de expresivitate a derivatelor respective, atribuindu-le o anumită funcţie stilistică, iar în această situaţie nu mai avem a face cu diminutive şi augmentative propriu-zise, ci cu diminutive şi augmentative formale, false, aparente (v. discuţia referitoare la acest aspect la Frăţilă 2002, p. 190-192).

Derivarea în toponimie

Din punct de vedre lingvistic se poate spune că toponimia este dependentă de sistemul limbii comune fie în mod direct, fie indirect prin intermediul antroponimelor.

Sursa principală a formării toponimelor va rămâne lexicul comun al limbii şi, cum pentru orice limbă, formarea cuvintelor este un mijloc important de îmbogăţire a vocabularului, această afirmaţie trebuie aplicată şi în domeniul toponimiei. Cu privire la acest fapt Gh.

BDD-A23195 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:55:45 UTC)

Bolocan sublinia: „Încadrarea toponimiei unui teritoriu în sfera limbii comune, căreia îi aparţine terminologia entopică, este esenţială pentru determinarea structurilor toponimice şi în acelaşi timp pentru o justă rezolvare etimologică a numelor de locuri" (Bolocan, Şodolescu-Silvestru 1995, p. 67), Mile Tomici împărtăşind aceeaşi idee „procesul de toponimizare a apelativelor nu se realizează cu sufixe şi prefixe specifice, ci tot cu cele folosite în derivarea cuvintelor comune" (Tomici 2006, p. 343).

În lingvistica românească, importanţa formării cuvintelor a fost adeseori subliniată, arătându-se, pe bună dreptate, că ea reprezintă unul dintre capitolele cele mai importante ale unei limbi, întrucât se poate vedea aici mecanismul însuşi al creaţiei lexicale sau felul în care procedează o limbă pentru a-şi crea elemente noi, dotate cu sensuri noi. Dovezi ale atenţiei speciale de care s-a bucurat şi se bucură la noi formarea cuvintelor sunt numeroase[1].

Sigur că părerile lingviştilor nu pot fi în unanimitate aceleaşi, iar dacă pentru unii atât apelativele cât şi toponimele provenite de la apelative ar fi supuse aceloraşi legi de dezvoltare a limbii[2], pentru alţii deosebirile formale sunt evidente, toponimia prezentând interes doar dacă se detaşează net de limba comună[3]. Diferenţa dintre numele propriu şi apelativ intervine în primul plan, al mesajului, după Alan Gardiner: „numele propriu posedă facultatea de a desemna ceva, singularizând în acelaşi timp, pe când numele comun are dubla facultate de a însemna şi de a desemna ceva"[4]. Aşadar, deosebirea dintre numele propriu şi apelative rezidă în funcţia de individualizare şi identificare a celui dintâi care denumeşte un singur obiect, spre deosebire de apelativ care numeşte o unitate ce include mai multe obiecte.

Derivatele diminutivale şi augmentative

Dacă în momentul creării numele de locuri respectau criteriul obiectivităţii (un element real fiind prea evident pentru comunitate constituia punctul de plecare în formarea toponimului), pe măsura trecerii timpului acest criteriu va pierde teren în favoarea celui subiectiv (v. Graur 1972, p. 93). De multe ori ideea de „minor" respectiv „major" pe care aceste derivate toponimice ar trebui să o exprime nu corespunde realităţii geografice. Este cazul numelor de locuri derivate al căror nume topic de bază nu există în nomenclatura geografică. În astfel de situaţii, fie toponimul primar a existat cândva, dar a dispărut cu timpul, fie, din motive uneori greu de stabilit, apelativul a circulat sub aspectul lui diminutival, aceste diminutive fiind considerate diminutive autentice[5]. Referindu-se la acest aspect, Iorgu Iordan remarca existenţa a trei categorii de derivate diminutivale: diminutive propriu-zise, diminutive ca mijloc de

[1] Amintim aici doar câteva lucrări de referinţă, printre care celebra monografie *Sufixele româneşti*, Bucureşti, 1916, datorată lui G. Pascu, precum şi cele 6 volume de *Studii şi materiale privitoare la formarea cuvintelor în limba română* (Bucureşti, 1959-1972) şi, mai ales, amplul tratat *Formarea cuvintelor în limba română* (vol. I: *Compunerea*, vol. II: *Prefixele*, vol. III: *Sufixele*). De menţionat este şi lucrarea lui Nicolae Drăganu, *A roman szoösszetétel, Bistiţa*, 1906, care a apărut şi în traducere românească sub titlul *Compunerea cuvintelor în limba română*, Timişiara: Editura Amfora, 1998, o altă lucrare de referinţă ar fi aceea semnată de Sergiu Drincu, *Derivarea cu prefixe de la latină la română*, Timişoara: „Amfora", 1998, precum şi de Viorica Goicu, *Derivarea cu sufixe neologice în româna contemporană*, Timişoara: Augusta, 2002, preocupările de acest gen neoprindu-se aici.

[2] Cu privire la evoluţia toponimelor şi a apelativelor Albert Dauzat *Noms de lieux*, Paris, 1947, p. 53 spunea că „toate cuvintele, nume de locuri au evoluat după legile foneticii specifice fiecărei regiuni".

[3] Jerzy Kuryłowicz. 1956. *La position linguistique du nom propre,* în *Onomastica*, Wroclaw, p. 4, apud Viorica Florea.1970. *Derivatele toponimelor în raport cu cele ale apelativelor în română,* în *Actele Congresului Internaţional de Filologie Romanică*, vol. II, Bucureşti, EA, p. 1138.

[4] Alan Gardiner, *The theory of proper names. A controversial essay*, London, 1940, apud Viorica Florea, *op. cit.*, p. 1138.

[5] V. Adela Stancu, *Toponime diminutivale*, în SCO, 2002, nr. 7, p. 197, cf. şi discuţia referitoare la acest aspect la Frăţilă 2002, p. 189-190.

BDD-A23195 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:55:45 UTC)

diferenţiere lingvistică, diminutive care indică relaţia spaţială dintre două obiecte (Iordan 1963, p. 479).

Sistemul derivativ al limbii române cuprinde un inventar de 223 de sufixe pentru redarea *diminutivării* (v. Carabulea, 1975, p. 335) dintre care doar o parte s-au dovedit a fi productive în toponimia localităţilor anchetate:

- **Sufixul *-el***[6] (fem. ***-ea,*** pl. ***-ei, -ele***): ***Bourelu*** (Zer), *Stâna de la* ***Bourel*** (Zer) (< s. dim. *bourel* < s. *bour* + suf. *-el*); ***Brădeţelu*** (Bor), *Izvoru* ***Brădăţélului*** (Bor) (< s. *brădet* sau din top. **Brădet* + suf. *-el*); ***Ciobel*** (Ciut) (< s. dim. *ciobel* < s. *ciob* + suf. *-el*); ***Cireşel*** (OR), ***Cireşelu*** (Cir), *Drumu de la* ***Cireşelu*** (Cir), *Strada* ***Cireşelu*** (Cir) (< top. *Cireşu* + suf. *-el*); ***Cocinel*** (Zăv) (< top. *Cocinu* + suf. *-el*); ***Cornuţel*** (TRu) (< s. *cornuţel* + s. *cornet* + suf. *-el*); ***Runcurelu*** (Măg), ***Runcurel*** (Mal) (< s. *runcurel* < s. *runc* + suf. *-el*); ***Ogăşelu*** (Cic) (< s. *ogăşel* < s. *ogaş* + suf. *-el*); ***Olănelu*** (Bor) (< top. *Olanu* + suf. *-el*); ***Sebeşel*** (Bor) (< hidronimul *Sebeş* + suf. *-el*); ***Ciocănei*** (Var) (< s. dim. *ciocănel* (pl.) < s. *cioc* + suf. *-ei*); ***Frăsinei*** (M) (< s. dim. *frăsinel* (pl.) < s. *frasin* + suf. *-ei*); ***Grunigei*** (Bor) (< s. dim. *grunigel* (pl.) < s. *grui* + suf. *-ei*); *Muchia* ***Frăsâneilor*** (M) (< s. dim. *frăsinel* (pl.) < s. *frasin* + suf. *-ei*); ***Fântânele*** (M) (< s. dim. *fântânea* (pl.) < s. *fântână* + suf. *-ele*); ***Runcurele*** (Măg) (< s. dim. *runcurel* (pl.) < s. *runc* + suf. *-ele*).
- Sufixul ***-eţ***[7]: ***Gruńeţe*** (Cic) (< s. reg. Ban. *gruńeţ* (pl.) < *gruń* +suf. *-eţ*).
- Sufixul ***-ice***: ***Măgulicea*** (Măg) (< s. reg. *măgulice* < s. *măgură* + suf. *-ice*); ***Păduricea*** (M) (< s. dim. *pădurice* < s. *pădure* + suf. *-ice*);
- *Sufixul* ***-eauă****:* ***Vărăticea*** (Bor) (< top. *Văratica* + suf. dim. *-ea(uă)* (< lat. *-ella*).
- Sufixul ***-iţă***[8]: ***Balotiţa*** (Măr), (PoiMr) (< top. *Balota* + suf. *-iţa)*; ***Barniţa*** (PoiMr), *Pârâu* ***Barniţa*** (PoiMr) (cf. sl. *Brenica* < **brŭn* + suf. *-ica*, specific hidronimelor); ***Bârloviţa*** (M) (< top. *Bârlova* + suf. *-iţa)*; ***Borloviţa*** (Bor), (M), *Culmea* ***Borloviţei*** (TRu), *Dosu* ***Borloviţei*** (Bor), *Faţa* ***Borloviţei*** (Bor), *Gura* ***Borloviţei*** (Bor) (< top. *Borlova* + suf. *-iţa)*, *Valea* ***Bucoviţa*** (Bcv), (Băţ), *Pârâu* ***Bucoviţa*** *Mică* (Bcv) (cf. top. scr. *Bukovica* < s. *bukovica* dim. < adj *bukov* + suf. *–iţa)*; ***Caloviţa*** (Glb), (Obr) (< top. *Calova* + suf. *-iţa)*; ***Colibiţa*** (M) (< s. *colibiţă* < *colibă* + suf. *-iţa)*; ***Cremeniţa*** (Glb) (< s. *cremeniţă* < *cremene* + suf. *-iţa)*; ***Dumbrăviţa*** (M) (< s. *dumbrăviţă* < *dumbravă* + suf. *-iţa)*; ***Gemeniţa*** (Băţ) (< top. *Geamăna* + suf. *-iţa)*; ***Goriţa*** (TRu) (< antrop. *Goriţă* < antrop. *Gore(a)* + suf. *-iţa)*; ***Măloşiţa*** (Bor) (< top. *Măloasa* + suf. *-iţa)*; ***Poieniţi*** (VB), *Pârâu* ***Poieniţei*** (Bcv), *Valea* ***Poieniţei*** (Bcv) (< s. dim. *poieniţă* + suf. *-iţa)*; ***Poroşiţa*** (M) (< adj. *poroş* + suf. dim. *-iţa)*, ***Racoviţa*** (Iaz) (< top. *Racova* + suf. *-iţa)*; ***Ruschiţa*** (RusM) (< top. *Rusca* + suf. *-iţa)*; ***Zlăgniţa*** (Bor) (< top. *Zlagna* + suf. *-iţa)*.
- Sufixul ***-ior***[9]: *Valea* ***Mălingiorului*** (Bcv) (< top. *Malingea* + suf. *-ior)*; ***Cărpińori*** (Zăv) (< s. *cărpinior* < *carpen* + suf. *-ior)*; ***Hodincior*** (M) (< top. *Hodinţu* + suf. *-ior)*; ***Remecior*** (Bcv) (< top. *Remetea* + suf. *-ior).*
- Sufixul ***-işor/-işoară***: ***Cornişor*** (Băţ), *Muchia* ***Cornişorului*** (Bcv) (s. dim. *cornişor* < corn + suf. *-işor*); *Izvoru* ***Crucişoarelor*** (Bor) (s. dim. *crucişoară* < *cruce* + suf. *-işoară*); ***Mânzişor*** (M) (< top. *Mânzu* + suf. dim. *-işor*); *Muchia* ***Codrişorului*** (M) (s.

[6] Pentru valorile acestui sufix, cf. Rodica Sufleţel-Moroianu. 1990. *Aspecte ale derivării cu sufixe în toponimia bănăţeană*, în SO, V, p. 283-285. Vezi şi Pătruţ 2005, p. 58-60.
[7] Vezi Pătruţ 2005, p. 127-128.
[8] Pentru valorile acestui sufix, cf. Sufleţel-Moroianu 1990, p. 285-286.
[9] Idem, p. 289.

BDD-A23195 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:55:45 UTC)

dim. *codrişor* < *codru* + suf. *-işor*); ***Scărişoára*** (Cir), (Mal), (VB), (Zăv) (s. dim. *scărişoară* < *scară* + suf. *-işoară*); ***Târnişioara*** (TRu) (s. *târnă* < + suf. *-işoară*).

- Sufixul ***-ui***[10]: *Muchia* ***Brădúiului*** (M) (s. dim. *brădui* < *brad* + suf. *-ui*).
- Sufixul ***-uleţ***: ***Ciuculeţu*** (PoiMr) (< s. pop. *ciuculeţ* < *cioc* + suf. *-ul(eţ)*); ***Şuculéţu*** (Măr), (PoiMr) (< top. *Şucu* + suf. dim. *-uleţ*).
- Sufixul ***-uţ(ă)***[11]: *Cioaca* ***Plăiuţului*** (Prev) (< s. dim. *plăiuţ* < *plai* + suf. *-uţ*); *Cleanţu* ***Bisăricuţei*** (M), *Cracu* ***Bisăricuţei*** (M), *Faţa* ***Bisăricuţei*** (M) (< s. dim. *bisericuţă* < *biserică* + suf. *-uţă*); ***Deluţ*** (TRu), *În* ***Deluţ*** (Zer) (< s. dim. *deluţ* < *deal* + suf. *-uţ*); ***Iezăruţ*** (Bcv) (< s. dim. *iezeruţ* < *iezer* + suf. *-uţ*); ***Iezuţu*** (Obr) (< s. dim. *iezuţ* < *iaz* + suf. *-uţ*); ***Jghebuţu*** (Cir), (OR) (< top. *Jgheabu* + suf. *-uţ*); ***Mărguţa*** (M), ***Mărguţa*** *Mare* (M), ***Mărguţa*** *Mică* (M), *Obârşia* ***Mărguţei*** (M) (< top. *Marga* + suf. *-uţa*); *Pârâu* ***Vărănguţ*** (Măr) (< top. *Varăngu* + suf. *-uţ*); ***Pârâuţu*** *Negura* (Var), ***Pârâuţu*** *Tongea* (Var) (< s. dim. *pârâuţ* < *pârâu* + suf. *-uţ*); ***Rămnuţa*** (Glb) (< top. *Ramna* + suf. *-uţa*); ***Văruţu*** (Var), *Pădurea* ***Văruţu*** (Var) (< top. *Var* + suf. *-uţ*).
  Derivate *augmentative* sunt destul de puţine în perimetrul localităţilor anchetate.
- Sufixul ***-an*****:** *Cotu* ***Gropanului*** (Bcv), ***Gropan*** (Bcv), ***Gropanu*** *Bucovenilor* (M), *La* ***Gropanu*** (Bcv) (< s. aug. *gropan* < *groapă* + suf. *-an*); ***Râpanu*** (M) (< s. *râpă* + suf. *-an*).
- Sufixul ***–oańe***: ***Ciuturoańea*** (Obr) (< s. reg. Ban. *ciuturoańe* < s. *ciutură* + suf. *oańe)*.
- Sufixul ***-oń***: ***Căsońu*** *lu Ghestă* (M) (< s. reg. Ban. *căsoń* < s. *casă* + suf. *-oń)*; *Coasta* ***Pietrońului*** (TRu), *La* ***Pietroańe*** (Zer), ***Pietrońu*** *Turcului* (TRu) (< s. aug. *pietroń* < s. *piatră* + suf. *-oń*).
- Sufixul ***-oc(-og)***: ***Obârşóg*** (Băţ) (< s. *obârşoacă* < *obârşie* + *-oacă*, prin schimb de sufix: *-oc* (fem. *-oacă*) > *-og*; ***Şuieróc*** (Mal) (< s. *şuier* + suf. *-oc*).

În prezentarea originii sufixelor *-ac*, *-ec*, *-ic*, *-oc*, *-uc*, Finuţa Asan[12] aduce în discuţie faptul că în română, pe lângă seria sufixelor în *-c*, există şi o serie a sufixelor în *-g*: *-ag*, *-eg*, *-ig*, *-og*, *-ug*, acest paralelism fiind cunoscut şi în limbile slave. Sufixele româneşti din această ultimă serie au fost tratate în mod diferit de specialişti. Astfel, Alexandru Philippide (Philippide 1894, p. 149-150) îl separă pe *-ac* de *-ag* şi pe *-uc*, despre care crede că e latin (Philippide 1894, p. 63), de *-ug*, slav (Philippide 1894, p. 50). De asemenea, Ovid Densusianu este de părere că *-oc* şi *-uc* sunt sufixe diferite de *-og* şi *-ug*, primele, latineşti, ultimele slave (Densusianu 1901, p. 160) . Pentru mai multe detalii privind acest aspect, cf. Viorica Goicu, *Originea şi semnificaţiile sufixului regional -oc*, în *Lucrările celui de-al XII-lea simpozion naţional de dialectologie*, Baia Mare, Editura Universităţii de Nord, 2006, p. 305-315, reluat în idem, *Cercetări de onmastică istorică*, Timişoara, Ed. Artpress, 2008, p. 65-67.

Concluzii

Din punct de vedere structural sau tipologic se poate observa că toponimele noastre au la bază un apelativ pe care îl numesc fie direct, fie prin intermediul unui nume de persoană. Numărul foarte mare al apelativelor care, prin onimizare, au devenit antroponime, împiedică determinarea cu exactitate a unei baze antroponimice sau apelative. Cu precădere în toponimia

[10] Cf. articolul lui Emil Suciu. 1990. *Sufixul onomastic* ***-ui***, în SO, V, p. 57-82.
[11] Pentru informaţii asupra originii sufixului *-uţ*, precum şi a răspândirii lui pe teritoriul dacoromân, v. Eugenia Contaş, *Sufixul* ***-uţ(ă),*** în SMFC, IV, 143 şi urm. cf. şi Rodica Sufleţel-Moroianu, *ibidem,* p. 286-288, v. şi Şerban 2013-2014, p. 27-33.
[12] *Studii şi materiale privitoare la formarea cuvintelor în limba română*, IV, Bucureşti,1972 p. 51.

BDD-A23195 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:55:45 UTC)

minoră, toponimizarea antroponimelor reprezintă o modalitate importantă de formare a numelor de locuri. Doar printr-o cercetarea atentă în teren a numelor, precum şi a documentelor istorice vom putea stabili corect originea acestor toponime.

Existând sau nu un raport obiectiv imediat între conţinutul derivatelor şi forma în care este exprimat acest obiect, principala funcţie a acestor derivate rămâne aceea de *diferenţiere lingvistică*. În toponimie, mai mult decât în lexicul propriu-zis, cazul omonimiilor este des întâlnit, fapt ce i-a determinat pe localnici să folosească nu doar criteriul obiectiv în denominaţia unui loc, ci şi pe cel subiectiv, fără a ţine seama de elementul real. Sigur că principala valoare pe care o exprimă sufixele diminutivale/augmentative – aceea de „minor", respectiv – „major" nu a putut fi ignorată, în toponimie remarcându-se categoria diminutivelor/augmentativelor propriu-zise. Dacă într-o zonă restrânsă întâlnim ambele forme ale toponimului (toponimul primar şi forma diminutivală) raportul dintre ele ar trebui să fie cel exprimat de valoarea diminutivală/augmentativă a sufixului: localitatea indicată prin diminutiv/augmentativ ar trebui să fie mai mică/mare decât cealaltă.

Categoria derivatelor diminutivale şi augmentative ocupă un loc important în derivatele toponimice contribuind la o mai bună cunoaştere a etimologiei toponimice, dar şi pentru stabilirea cu mai multă exactitate a vechimii toponimelor primare de la care s-au format.

Bibliografie selectivă

Bolocan, Gh.; Şodolescu-Silvestru, Elena. 1995-1996. *Dicţionarul entopic al limbii române*, SCO, I, p. 67-101; SCO, II, p. 179-239.

Carabulea, Elena. 1975. *Câteva observaţii asupra diminutivării substantivale pe baza DLR*, în *Cercetări de lingvistică*, XXVI, nr. 4, p. 335-341.

DENSUSIANU, Ovid. 1901. *Histoire de la langue roumaine*, Paris, tome premier: *Les origines*.

FLOREA, Viorica. 1970. *Derivatele toponimelor în raport cu cele ale apelativelor în română,* în *Actele Congresului Internaţional de Filologie Romanică*, vol. II, Bucureşti, EA, p. 1137-1141.

FRĂȚILĂ, Vasile. 2002. *Studii de toponimie şi dialectologie*, Timişoara: Excelsior Art.

GOICU, Viorica. 2006. *Originea şi semnificaţiile sufixului regional -oc,* în *Lucrările celui de-al XII-lea simpozion naţional de dialectologie*, Baia Mare: Editura Universităţii de Nord p. 305-315.

GOICU, Viorica. 2002. *Derivarea cu sufixe neologice în româna contemporană*. Timişoara: Augusta.

GRAUR, Al. 1972. *Nume de locuri*. Bucureşti: EŞ.

IORDAN, Iorgu. 1963. *Toponimia românească*, Bucureşti: EA.

PĂTRUȚ, Ioan. 2005. *Studii de onomastică românească*, Cluj-Napoca: Clusium.

PHILIPPIDE, Alexandru. 1894. *Istoria limbii române*. Vol. I: *Principii de istoria limbii*, Iaşi.

PITIRICIU, Silvia. 2015. *Derivate cu bază toponimică*: http://www.upm.ro/facultati_departamente/stiinte_litere/conferinte/situl_integrare_europeana/Lucrari6/03%20-%20Pitiriciu.pdf.

SUCIU, Emil. 1990. *Sufixul onomastic* ***-ui***, în SO, V, p. 57-82.

SUFLEȚEL-MOROIANU, Rodica. 1990. *Aspecte ale derivării cu sufixe în toponimia bănăţeană*, în SO, V, p. 282- 304.

BDD-A23195 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:55:45 UTC)

ŞERBAN, Gabriela. 2013-2014. *Sufixul diminutival -uţ / -uţă în limba română*, în AUT, LI-LII, p. 27-33.

TOMICI, Mile. 2006. *Onomastica sârbilor şi a croaţilor din România*, Bucureşti: EA.

Sigle pentru localităţile anchetate

Băuţar = (Băţ)	Obreja = (Obr)
Borlova = (Bor)	Ohaba = (O)
Bucova = (Bcv)	Oţelu Roşu = (OR)
Caransebeş = (Car)	Poiana Mărului = (PoiMr)
Cicleni = (Cic)	Preveciori = (Prev)
Cireşa = (Cir)	Rusca Montană = (RusM)
Ciuta = (Ciut)	Ruschiţa = (Rusţ)
Cornişoru = (Crn)	Turnu Ruieni = (TRu)
Dalci = (Dlc)	Valea Bistrei = (VB)
Glimboca = (Glb)	Vama Marga = (VMg)
Iaz = (Iaz)	Var = (Var)
Măgura = (Măg)	Voislova = (Vos)
Mal = (Mal)	Zăvoi = (Zăv)
Marga = (M)	Zerveşti = (Zer)
Măru = (Măr)	Zlagna = (Zg)

BDD-A23195 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 01:55:45 UTC)